

ปริศนาธรรม...3 นิ้ว!

นำเสนอเมื่อ : 25 ก.ย. 2551

ณ วัดร้างกลางทางระหว่างมณฑล มีพระจีนผู้พี่และผู้น้องบำเพ็ญตบะอยู่...

ผู้พี่นั้นใจดีมีเมตตา ส่วนผู้น้องซึ่งมีตาซ้ายบอดสนิทเหลือตาขวาข้างเดียว เป็นผู้ชอบแสดงตนว่ามีภูมิธรรมสูง ชอบลองภูมิเอาชนะผู้อื่นอยู่เป็นนิจ โดยเฉพาะภาคันตฤมาเยื่อน ถ้าประสงค์จะขอคางแรมที่วัดนี้ จำต้องผานด่านทดสอบปริศนาธรรมกับพระผู้น้องท่านนี้เสียก่อน...

และแล้ว วันหนึ่งมีบัณฑิตหนุ่มได้เดินทางผ่านมาใกล้ค้ำจึงเข้าพบพระผู้พี่เพื่อขอ คางแรม..เมื่อทราบกฏกติกาการยาตราตามเงื่อนไขที่กล่าวมาแล้ว ก็หนักอึ้งยงในใจว่าภูมิปัญญาระดับเราต้องชนะการประลองแน่ เพราะเราก็ฉลาดพอตัว...! จึงรีบเดินไปพบพระผู้น้องทันที..!

เมื่อทั้งสองประจันหน้ากันเหมือนตั้งจอมยุทธผู้กล้า ตูมสอดสายสายตาจับจ้องซึ่งกันและกัน...บัณฑิตหนุ่มคิดในใจว่า...(ดีก็จริง นี่ใหญ่หลวงนัก...หากแพเราคงจะเสียชื่อเสียงเป็นที่น่าอับอาย...จะหนี การชิงลงมือก่อนย่อมได้เปรียบ!..)

และแล้วบัณฑิตหนุ่มจึงเปิดฉากก่อนเริ่มบรรเลงเพลงยุทธสื่อความหมายแทนใจทันที...พร้อมรอยยิ้มที่มุมปาก...

บัณฑิตหนุ่ม : ...(ยกแขนขวาแล้ว "ชูนิ้วชี้" ขึ้น...หมายถึง 1 คือพระพุทธ !)

พระผู้น้อง : ...(ยื่นจ้องหน้า...แล้ว ชูขึ้น 2 นิ้ว !!...)

บัณฑิตหนุ่ม : ...(รู้สึกไม่มั่นใจ...แต่ก็ยังไม่ถอย...พร้อมกับชูขึ้น 3 นิ้ว!!!)

พระผู้น้อง : ...(สายตาดจ้องเขม็ง...กลั่นหายใจ...แล้วยกมือขวาชูขึ้นกำแน่น!)

...และแล้ว...บัณฑิตหนุ่มก็รู้สึกตะลึงกับการพ่ายแพ้อย่างหมดรูป รีบวิ่งกลับไปด้วยความอับอายในภูมิปัญญาของตนเอง..เมื่อพบพระผู้พี่จึง บอกกล่าวอำลา พร้อมกับยกยอภูมิธรรมพระผู้น้องว่า...

บัณฑิตหนุ่ม : "...เราทงตัวเกินไป...ชู 1 นิ้ว...หมายถึงพระพุทธ!...เขาก็ แ่นชุกกลับมา 2 นิ้ว...หมายถึงมีพระพุทธ ก็ต้องมีพระธรรม!! เราชู 3 นิ้ว...หมายถึง มีพระพุทธพระธรรม ก็ต้องมีพระสงฆ์!!!...เขายกมือขึ้นกำแน่น...เราเพิ่งรู้เดี๋ยวนี้เองว่า... พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ รวมกันเป็นหนึ่งเดียว!...เราขอยอมแพ...ผู้น้อยขออำลา..."

หลังจากบัณฑิตหนุ่มเดินลับสายตาไปแล้ว...ก็มีเสียงตะโกนขึ้นมา...
"มันอยู่ไหน?...!"

พระผู้พี่ : "...ร้องเรียกทำไม...เขาไปแล้ว...เจ้าชนะเขาคงสะใจละซี!...วิ่งมาหอบเชียว!?"

พระผู้น้อง : "...ชนะกับผีอะไรละ...!...ยั้งถึงขีดสุดแล้ว...จะมาชกหน้ามันนี่แหละ!"

พระผู้พี่ : "...อ้าว...มันยังงัยกันละนี่...?"

พระผู้น้อง : "...ท่านพี่...ลองคิดดูสิ!...ฉันไม่เคยรู้จักมันเลย..อยู่ดีๆมันก็มายืนยิ้มเยาะชู 1 นิ้ว...ล้อเลียนว่าฉันมีตาเดียว...! ฉันอุตสาห์ขมใจนิดหนึ่ง...แถม ชู 2 นิ้ว...ว่าเขาไซ่คดีที่มีครบ 2 ตา!!! มันยังดันทะเล็ง ชูกลับมา 3 นิ้ว... ท้าว่าฉันกับมันรวมกันแล้วมีแค่ 3 ตา...!!!!...ฉันรู้สึกทงชุกำป็นขึ้นมา...มันก็ตกใจวิ่งหนี...ฉันก็รีบตามมาเหยีย...โอ้ย...เหนื่อย!"

พระผู้พี่ : "...!?!..." (ส่ายหัว)... "โอ...อมิตตาพุทธ...เวรกรรมๆ (ปัญญาสูงทั้งคู่!!)..."

คิดอย่างไร...ท่านผู้อ่าน

ธรรมะไทย